

**Bank's
Vignette**

**Bank's
Vignette**

Deze tentoonstelling is de eerste grote retrospectieve in een Europees museum van het werk van de Amerikaanse kunstenaar Banks Violette (Ithaca, 1973). De titel werd ontleend aan een album van de band Earth. Net zoals andere muzikale stijlen die voortkomen uit heavy metal (black, death of doom metal), is drone metal, met als grondlegger Dylan Carlson, een van de inspiratiebronnen van de kunstenaar. Die is al sinds zijn tienerjaren geïnteresseerd in de verbeelding en beeldvorming van deze subculturen.

Zonder te moraliseren wijst hij zo op de paranoia, het geweld, de morbiditeit, de *sympathy for the devil*, m.a.w. een soort fascinatie/zich aangetrokken voelen door het kwade.

In zijn werk gebruikt Banks Violette ook andere autobiografische elementen en hem typerende materialen zoals zout. De sluiting van de zoutmijnen in zijn geboortestreek is voor hem een historische en persoonlijke verankering, die hij een plaats geeft in zijn artistieke praktijk. Hoewel zout ook positieve eigenschappen heeft (zuivering, bewaring en concretie), heeft het eveneens een negatieve symbolische lading (sterilisatie, corrosie). De kunstenaar gebruikt het als een metafoor voor het verval in de postindustriële zone waar de kunstenaar geboren werd en voor installaties in de tentoonstelling verwijzen bijvoorbeeld naar instrumenten of optredens. Sommige werken werden zelfs in samenwerking met emblematische figuren uit het milieu gerealiseerd, zoals Stephen O'Malley van de band Sunn O))).

De kunstenaar erkent vandaag dat hij aangetrokken werd door de romantische vorm waarin deze muzikale genres innerlijk lijden uitdrukken, maar ook door de angst die ze bij volwassenen oproepen. Hij beschouwt deze genres echter ook als een prisma waardoor hij de donkere kant van de Amerikaanse maatschappij kan verkennen.

In combinatie met vormen die bedekt zijn met zwart epoxyhars brengt het zout een spel van binaire tegenstellingen tot stand (leven/dood, zichtbaar/onzichtbaar, rede/passie, klank/stilte, enz.). Dit spel is de rode draad doorheen de esthetica van Banks Violette en de hele opzet van de tentoonstelling. Die is opgebouwd rond het spiegeleffect van de twee historische, monumentale installaties die hij in 2006 samen met Sunn O))) gemaakt heeft en die hier voor het eerst sinds hun creatie opnieuw samengebracht zijn.

Zonder te moraliseren wijst hij zo op de paranoia, het geweld, de morbiditeit, de *sympathy for the devil*, m.a.w. een soort fascinatie/zich aangetrokken voelen door het kwade.

In zijn werk gebruikt Banks Violette ook andere autobiografische elementen en hem typerende materialen zoals zout. De sluiting van de zoutmijnen in zijn geboortestreek is voor hem een historische en persoonlijke verankering, die hij een plaats geeft in zijn artistieke praktijk. Hoewel zout ook positieve eigenschappen heeft (zuivering, bewaring en concretie), heeft het eveneens een negatieve symbolische lading (sterilisatie, corrosie). De kunstenaar gebruikt het als een metafoor voor het verval in de postindustriële zone waar de kunstenaar geboren werd en voor zijn moeilijke jeugd.

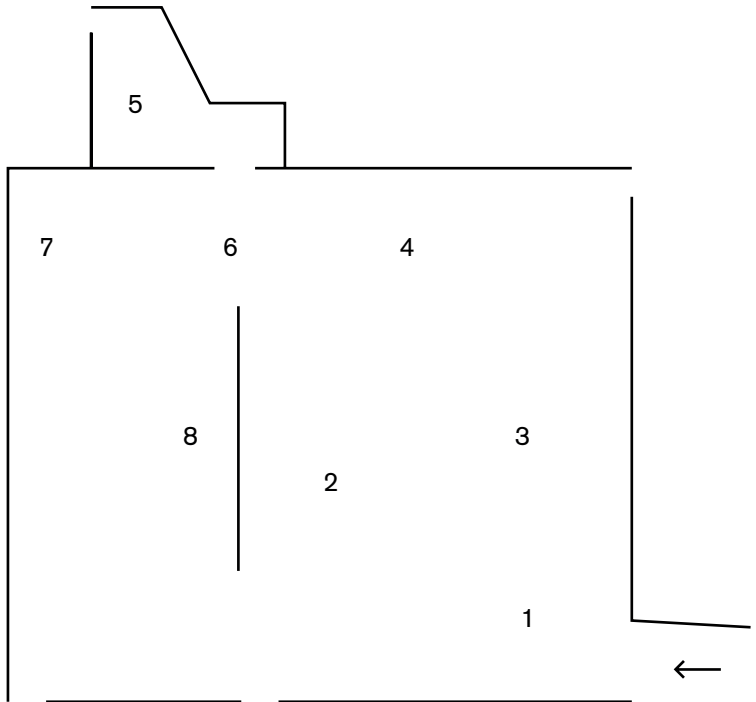
In combinatie met vormen die bedekt zijn met zwart epoxyhars brengt het zout een spel van binaire tegenstellingen tot stand (leven/dood, zichtbaar/onzichtbaar, rede/passie, klank/stilte, enz.). Dit spel is de rode draad doorheen de esthetica van Banks Violette en de hele opzet van de tentoonstelling. Die is opgebouwd rond het spiegeleffect van de twee historische, monumentale installaties die hij in 2006 samen met Sunn O))) gemaakt heeft en die hier voor het eerst sinds hun creatie opnieuw samengebracht zijn.

Deze tentoonstelling is de eerste grote retrospectieve in een Europees museum van het werk van de Amerikaanse kunstenaar Banks Violette (Ithaca, 1973). De titel werd ontleend aan een album van de band Earth. Net zoals andere muzikale stijlen die voortkomen uit heavy metal (black, death of doom metal), is drone metal, met als grondlegger Dylan Carlson, een van de inspiratiebronnen van de kunstenaar. Die is al sinds zijn tienerjaren geïnteresseerd in de verbeelding en beeldvorming van deze subculturen.

Sinds het begin van de jaren 2000 maakt Banks Violette werken die direct geïnspireerd zijn door de beeldvorming in zwart-wit en de klankatmosfeer van punk en metal, maar ook door de sensatieve nieuwsberichten die ermee gepaard gaan. Verschillende beeldhouwkundige installaties in de tentoonstelling verwijzen bijvoorbeeld naar instrumenten of optredens. Sommige werken werden zelfs in samenwerking met emblematische figuren uit het milieu gerealiseerd, zoals Stephen O'Malley van de band Sunn O))).

De kunstenaar erkent vandaag dat hij aangetrokken werd door de romantische vorm waarin deze muzikale genres innerlijk lijden uitdrukken, maar ook door de angst die ze bij volwassenen oproepen. Hij beschouwt deze genres echter ook als een prisma waardoor hij de donkere kant van de Amerikaanse maatschappij kan verkennen.

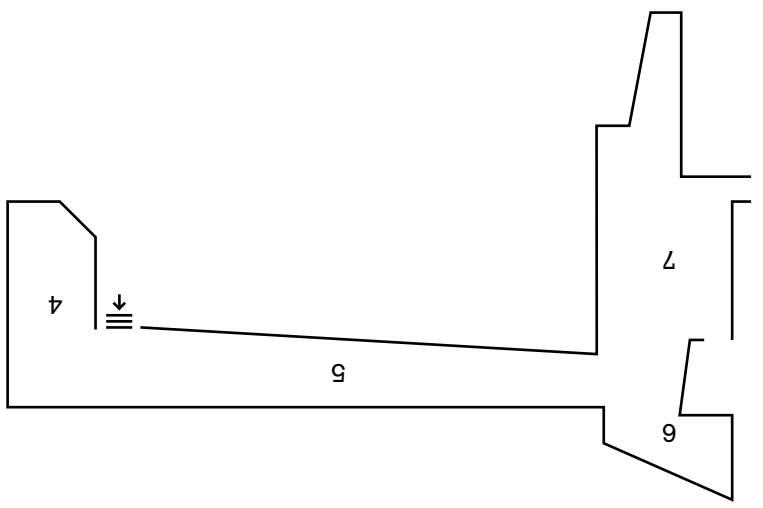

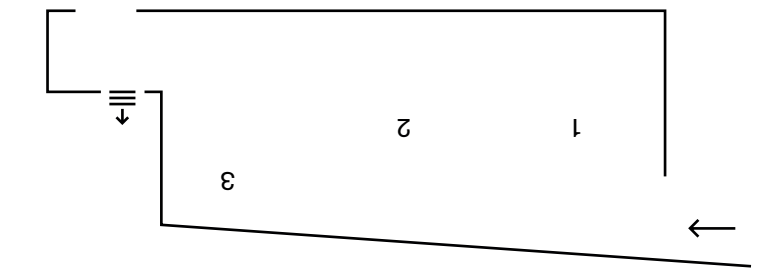
1	Throne/First and Last and Always – (Reasons to Be Cheerful, Pt. 6)	5	Not yet titled (Cobain guitar)
2	Sunn O)))/(black stage/coma mirror)	6	Pentastar (In the Style of Demons) 6.23.96
3	Not yet titled/(barricade)	7	Not yet titled/(flag)
4	Not yet titled/(mirror wall)	8	Voidhanger (twin channel)/all tomorrows graves

Grande Halle

Salle Pierre Dupont

Eerste verdieping

Gelijkvloers

1	Sunn O)))/repeater (decay/coma mirror)	4	ZODIAC (F.T.U.)/74 ironhead SXL
2	Not yet titled/ (broken screen)	5	Tekeningen
3	Throne/First and Last and Always – (Reasons to Be Cheerful, Pt. 7)	6	Black noise (Ampeg BA - 115) for S.P.
		7	Anthem (twin-suicide)

1 Throne/First and Last and Always – (Reasons to Be Cheerful, Pt. 6)

2023, Courtesy van de kunstenaar en Gladstone Gallery

De 14 werken in de vorm van een luster die door het modehuis Celine geproduceerd werden, zijn de terugkeer van Banks Violette naar de beeldhouwkunst na zijn ontwenningperiode. Sommige staan rechtop. Anderen stortten in, struikelen of zakken zelfs volledig in elkaar. Deze vormen houden verband met het menselijk lichaam en de kunstenaar zelf, "dit ding dat in elkaar zakt en verdwijnt", zegt hij.

BV 2024 *Er zijn twee dingen waar ik vaak naar gekeken heb of aan gedacht heb, namelijk de Lamp voor de Dronkaard van Kippenberger.(...) De lantaarnpaal bestaat niet tenzij we begrijpen dat het een dronken persoon in een ruimte is. Kort samengevat zijn mijn lusters de "genarcaniseerde"* versie van de [door alcohol beïnvloedde] voorwerpen van Kippenberger. Alsof ze in slaap zijn onder de invloed van heroïne.*

*Narcan is een geneesmiddel dat naloxon bevat en dat gebruikt wordt in levensbedreigende situaties om de effecten van morfine te stoppen (bij een overdosis aan opiaten zoals heroïne of fentanyl).

GH

SPD
Gelijkvloers

Deze installatie is een van de twee delen van het diptiek dat de tentoonstelling structureert. Banks Violette heeft deze beeldhouwkundige representatie gemaakt van de volledige backline van de band Sunn O))) in een menigeling van doorzichtige polyurethaanhars en zout, typisch voor zijn oeuvre. De instrumenten, torens versterkers, apparatuur voor effecten en geluidspanelen lijken wel versteend tot zoutsculpturen. Vooraan op de scène is een zwarte doods-kist uit elkaar gevallen.

Deze installatie is een spookachtige herinnering aan een optreden van Sunn O))) in 2006 in Maureen Paley Gallery in Londen. Nadat de band stopte met spelen op een ander, onbereikbaar podium (zie het spiegelwerk "Sunn O)))" dat in de andere grote zaal van het museum tentoongesteld is), ontdekt het publiek deze installatie, die een gevoel van afwezigheid en van verlies van wat geweest is moet oproepen.

Voor Banks Violette is het gevoel een innerlijke, emotionele reactie op een externe opzet. Met deze lege podia creëert Banks Violette plaatsen waar de toeschouwer verwacht iets concreets te zien.

BV 2009 *Een podium is een plaats waar we hopen dat het toeval tot leven komt. Dat is zelden het geval, maar wanneer je naar een leeg podium kijkt, bestaat de mogelijkheid.*

2006, Collectie van de Provincie Henegouwen - Depot BPS22

1 Sunn O)))/repeater
(decay/coma mirror)

2 Not yet titled/ (broken screen)

2008, Courtesy Maureen Paley (Londen)

Dit minimalistische scherm werd uitgevoerd met een enkele laag zwarte epoxyhars, aangebracht op aluminiumpanelen die aanzienlijke vervormingen aankunnen.

BV

2009

Het werk is gebroken en verrekeld zoals sommige schilderijen van Steven Parrino (NY, 1958 – NY, 2005). Zo breekt het met het idee dat een kunstwerk onbeweeglijk en contemplatief is. In plaats daarvan gaat het een relatie aan met de buitenwereld. Het strekt zich uit tot in de werkelijke wereld.

Net zoals de bekabeling van de lichtsculpturen van deze tentoonstelling opzettelijk zichtbaar is, zijn de dragende structuren en de zichtbare zoutzakken een uitdrukking van het idee van transparantie dat Banks Violette nauw aan het hart ligt.

BV

2011

In het theater ziet het publiek de tuigen, doorgangen, kabels en verlichting en toch schorten ze hun ongelooft op en geven ze zich over aan een fictie. Ik ben altijd al geïnteresseerd geweest in het mechanisme van fictie: hoe kunnen we het ongelooft opschorten bij een transparante presentatie? Ik gebruik daarom een vocabularium dat naar het theater of het podium verwijst.

2 Sunn O)))/(black stage/ coma mirror)

2006, ARKEN Museum of Contemporary Art

Deze installatie is een van de twee delen van het diptiek dat de tentoonstelling structureert. Het is de neerslag van een optreden met een bijdrage van een van de meest emblematische groepen uit de Amerikaanse drone metal, Sunn O))), opgericht door Greg Anderson en Stephen O'Malley, een oude bekende van Violette.

Banks Violette bedacht dit podium in zwarte epoxy toen hij in 2006 in Londen was voor zijn tentoonstelling in Maureen Paley Gallery. Het was bedoeld voor een optreden van Sunn O))) met Attila Csihar (de voormalige zanger van Tormentor en frontman van Mayhem, een duistere black metal band uit Noorwegen). Csihar zingt opgesloten in een doodskest van zout met zwaar versterkte stem *Oracle of the Dead*, uittreksels uit een soort dodenboek geschreven in het oud-Hongaars.

Het aanwezige publiek hoort het oorverdovende geluid, maar heeft geen toegang tot de zaal van het optreden, aangezien die afgesloten is. Ze zien enkel de andere spookachtige spiegelinstallatie hier in de tweede grote tentoonstellingszaal van het museum.

BV

2007

De performatieve kant van mijn werk zet me aan om de polemiek op te zoeken, om te proberen om deze situatie tussen twee contexten die als totaal verschillend beschouwd worden te forceren. Daarom mocht niemand Sunn O))) zien toen ik hem in Londen deed spelen. Door alles in het duister te laten, kregen mensen een ervaring van iets dat gescheiden is van de betekenaar.

3 Not yet titled/(barricade)

2007, Courtesy Galerie Thaddaeus Ropac
(Londres, Paris, Salzburg, Séoul)

Het gebruik van industriële materialen zoals vangrails langs snelwegen, is een grote klassieker in de post-minimalistische kunst. In dit geval is de gecreëerde vorm echter niet neutraal op symbolisch gebied. Banks Violette gebruikt vangrails om sociale controle en dwingende ruimtes af te breken of op te blazen.

GH

Gelijkvloers

SPD

3 Throne/First and Last and Always – (Reasons to Be Cheerful, Pt. 7)

2023, Courtesy van de kunstenaar en Gladstone Gallery

In de jaren 2010 maakt Banks Violette zich de taal van de mode en het ontwerpen eigen en werkt hij reeds samen met de sty-
list Hedi Slimane voor Dior. Hedi Slimane was zich bewust van
de bepalende bijdrage van Banks Violette aan de esthetica van
het begin van de 21ste eeuw en deed opnieuw een beroep op
de kunstenaar voor de collectie herfst-winter 2022 van modehuis
Celine. Hij kiest daarvoor twee tekeningen van de kunstenaar (een
vluchtig paard en een uiteenvallende Amerikaanse vlag) voor de
revers van een leren vest en een katoenen trui.

In 2023 creëert Banks Violette, opnieuw op verzoek van Slimane,
14 beeldhouwwerken in de vorm van een luster voor Celine, *thrones*
genaamd. Deze werken worden eind 2023 - begin 2024 tentoon-
gesteld in de uitstelramen van winkels in Manhattan, Londen, Parijs,
enz. De naam van het werk verwijst naar het nummer *Reasons to Be*
Cheerful, Part 3 (1979) van Ian Dury and the Blockheads.

Op 1 januari 2005 sterft de New Yorkse kunstenaar Steven Parrino in een verkeersongeval wanneer hij naar huis terugkeert na bij Banks Violette nieuwjaraar gevierd te hebben. Zijn halsslagader werd doorgesneden door de ketting van zijn motor. Dit werk is een replica van zijn aangepaste gemaakte Harley Davidson Ironhead 1974. Alle onderdelen van de moto werden in silicone gegoten en dan nagemaakt met een mengeling van zout (50%) en door-zichtig polymeerhaanhar (50%). Vervolgens werden ze opnieuw gemonteerd en vormden ze dit beeldhouwwerk.

BV 2009 *Kunst is een communicatieve handeling. Het zijn mensen die deelnemen aan een conversatie. Er zijn mensen met een erg luide stem zoals Steven Parrino, Frank Stella of Robert Rauschenberg. Dat zijn mensen waarblij ik het gevoel heb dat ik moet antwoorden.*

In het werk van Banks Violette is de invloed van Robert Rauschenberg, een beroemd figuur in de Land Art van het einde van jaren '60, duidelijk zichtbaar. Rauschenberg presenteerde voor het eerst een werk dat gemaakt werd met zout uit de lokale mijn in Ithaca, de gebouwestad van Banks Violette. Het zout was afkomstig van de mijn waarin Violette als tiener rondhing. Het zout representeert dus het punt waar kunst, het leven van Violette en de algemene economische achteruitgang van het noorden van de staat New York samenkomen. Robert Rauschenberg maakte zich namelijk de complexe notie van entropie eigen in zijn werk. Dit is een concept dat door Banks Violette geïnterpreteerd wordt als de onvermijdelijke neiging van alle georganiseerde systemen om vanaf een bepaalde fase in hun ontwikkeling naar een staat van wanorde te neigen. De kunstenaar past dit begrip zowel op zichzelf toe als op de socialeconomische context van zijn geboortestreek.

4 Not yet titled/(mirror wall)

**2007, Courtesy Galerie Thaddaeus Ropac
(Londres, Paris, Salzburg, Séoul)**

Dit werk neemt een speciale plaats in het artistieke traject van Banks Violette in en lijkt op een gebogen muur die uit 16 gebroken spiegels bestaat. Aan de achterkant van de dragende structuur zijn hydraulische cilinders verbonden met de kaders die de spiegels omsluiten. Op vrijdag 9 februari, de dag van de vernissage van de tentoonstelling, waren de spiegels intact. Vervolgens werden de pompen in werking gesteld. Ze waren geprogrammeerd om de kaders geleidelijk aan samen te drukken tot de spiegels barsten door de druk.

Voor deze *mirror wall* liet Banks Violette zich leiden door twee uitgangspunten. Het eerste is het idee om het resultaat van een actie in het verleden die tot een staat van chaos of entropie geleid heeft weer te geven. Het tweede concept dat gehanteerd wordt, is dat van "*Sympathy for the Devil*", inherent aan de hele rock en metal cultuur, waardoor een toestand van vernietiging die door het publiek instinctief als negatief beoordeeld wordt, verleidelijk wordt gemaakt.

BV 2011 *Ik ben veel meer geïnteresseerd in het monster dan in diegene die het gecreëerd heeft. Om een of andere reden ben ik gefascineerd door het monster. Een gebroken raam is voor mij even interessant als de gebeurtenis, zowel qua potentieel als qua proces. Ik denk dat een gebroken raam meer poëtisch, formeel en intellectueel potentieel heeft dan een intact raam.*

Vanaf zijn eerste tentoonstellingen in 2000 presenteert Banks Violette zijn tekeningen als aanvulling op zijn beeldhouwwerken en installaties. Alle tekeningen van Banks Violette zijn uitgevoerd in grafiet op papier en getuigen van een vergaande technische beheersing zodat ze kunnen doorgaan voor afdrukken van digitaal beeld. Sommige tekeningen worden uitgevoerd als een röntgenfoto, waarbij positief en negatief omgekeerd worden. Zo wordt een visuele code die met misdaad en klinische onthechting in verband gebracht wordt toegepast.

Vooral rond de jaren 2010 neemt de productie van tekeningen erg toe, tot op het punt dat de verhouding tekeningen/beeldhouwwerken in zijn tentoonstellingen omgekeerd wordt. Sommige tekeningen nemen ook een meer sculpturale dimensie in: *Budweiser trip-tych* (2011), *minor threat* (2011), *Not yet titled / I'd rather be killing my family* (2011) werden op aluminium aangeboden om hen een status als object toe te kennen. In de periode vanaf het moment waarop hij zich geleidelijk aan terugtrekt uit de artistieke scène en tot zijn recente terugkeer maakt Banks Violette bijna alleen maar tekeningen. De meeste tekeningen die in het BPS22 tentoongesteld worden, dateren uit deze periode, tussen 2009 en 2022.

De beelden die Banks Violette creëert, zijn vaak symbolen waarvan hij de betekenis opnieuw wil activeren of verleggen. De cliché-beelden van de *American way of life* (Chevrolet, American Standard, Budweiser, de met sterren bezaaide banier, het wilde paard, enz.) of meer tragische beelden van "deze paradoxale relatie met geweld in de manier waarop Amerika zichzelf begrijpt." (Reagan Youth, naam van een punkband die gekozen werd omwille van de verwijzing naar de Hitlerjugend; de mythische acteur van Dracula, Bela Lugosi, Christ; enz.).

5 Not yet titled (Cobain guitar)

2006, Courtesy van de kunstenaar en rodolphe janssen
(Brussel)

Op 8 april 1994 werd Kurt Cobain dood aangetroffen naast het jachtgeweer dat de muzikant Dylan Carlson op zijn verzoek voor hem gekocht had. Naast zijn lichaam bevond zich een brief met deze woorden van Neil Young: *better to burn out than fade away*.

In deze combinatie die typisch is voor het oeuvre van Bank Violette, bestaande uit 50% zout en 50% doorzichtig polyurethaanhars, reproduceert de kunstenaar de Fender-gitaar die Kurt Cobain vlak voor zijn dood ontworpen had en die nooit op de markt gebracht werd. Een gebroken gitaar en een installatie in de vorm van een cenotaaf: een grote cliché van de beeldvorming van rock als metafoor van de dood. Op de vraag of de grootste clichés de diepste betekenis hebben antwoordt Banks Violette:

BV
2011 *Ja, absoluut. Het is het principe van de reanimatie van zombies. Je neemt iets dat dood lijkt te zijn en brengt het opnieuw tot leven. Dat geeft het niet noodzakelijkerwijs gratie, schoonheid of poëzie, maar af en toe kunnen we die eigenschappen erin terugvinden. Voor elke honderdste keer dat iemand het gechoreografeerde gebaar van een rockstar die zich laat gaan en zijn gitaar kapot slaat reproduceert, is er een keer dat het werkelijk transformerend is. Die uitzondering is echt fascinerend.*

6 Black noise (Ampex BA – 115) for S.P.

2005, privécollectie (België)

De titel van dit werk gebruikt de naam van een versterker voor elektrische bas, het model Ampex BA – 115, dat door Steven Par-rino (*for S.P.*) gebruikt werd voor zijn luidruchtige liveoptredens. Deze nieuwe hommage aan de plastische kunstenaar waarmee Banks Violette in het artistieke milieu van New York doordringt, doet denken aan een gratzerk.

SPD
Eerste verdieping

GH

6 Pentastar (In the Style of Demons) 6.23.96

2008, Privécollectie (België)

Dit minimalistische werk werd uitgevoerd met een eenvoudige laag zwarte epoxyhars die door de kunstenaar op houten panelen aangebracht werd. Het diepe zwart waarin de ruimte en de bezoeker weerspiegeld worden, lijkt een andere ruimte te creëren, een monochrome en toch verleidelijke dimensie. Sébastien Biset, kunsthistoricus en kenner van de hedendaagse muziek, heeft de structurele analogie aangetoond tussen monochromie en minimalistische muziek zoals drone metal, dat veelvuldig gebruik maakt van continue geluiden.

BV
2009 *Ik denk dat het verkeerd is om minimalisme te interpreteren als een reductie. Het minimalisme creëert betekenis in relatie met de omgevende ruimte. Als je de logica van een muurkunstwerk van Donald Judd of een zwart schilderij van Frank Stella volgt, betrekken ze de hele omringende ruimte.*

Net zoals in al zijn werken weeft Banks Violette ook hier een netwerk van referenties die elkaar opvolgen en met elkaar in verband gebracht worden. *Pentastar: In the Style of Demons* is de titel van het derde studioalbum van de band Earth, dat uitkwam op 23 juni 1996 (6.23.96). Pentastar is ook de naam van een motor van Chrysler. In 2008 leek het logo van Chrysler op een pentagram in een vijfhoek. Het omgekeerde pentagram (met de punt naar beneden) is een satanistisch symbool dat wijd verspreid is in de beeldvorming van black metal.

7 Not yet titled/(flag)

2007, Courtesy Thaddaeus Ropac Gallery
(Londen, Parijs, Salzburg, Seoul)

Net zoals de Amerikaanse minimalisten van de jaren '60 probeert Banks Violette nieuwe esthetische ervaringen te creëren door gebruik te maken van ruwe materialen. Hij brengt die samen in zuivere vormen. Zijn manier van uitdrukken is echter niet strikt minimalistisch, aangezien we ook bewust uitbundige onthullingen zoals deze stapel kabels zien.

BV 2009 Banks Violette vormt graag ambivalente concepten en maakt vaak gebruik van *de verlichte zijde en donkere achterkant van uitgeputte beelden, beelden die te vaak gebruikt werden, geen inhoud meer hebben en die precies geen zin meer kunnen hebben.*

De omgekeerde Amerikaanse vlag kan aangeven dat de gebouwen waarop ze staat in de handen van de vijand gevallen zijn. Het is ook een teken van betwisting of verzet dat zowel gebruikt wordt door de linkse anti-oorlogsbewegingen als door de Republikeinen die tegen Obama waren en hun vlag ondersteboven hingen tijdens het volledige tweede mandaat van de eerste zwarte president van de Verenigde Staten.

GH

SPD

Eerste verdieping

7 Anthem (twin-suicide)

2005, privécollectie (België)

Banks Violette beschouwt dit werk als een verticale zonsondergang, zijn eigen versie van de Duitse picturale romantiek; een hommage aan Caspar David Friedrich (1774-1840). De toeschouwer wordt hier geconfronteerd met het licht dat in het midden van het werk samenkomt. Het is een minimalistische impressie van een eindeloos landschap waarin hij opgenomen kan worden en verloren kan lopen, net zoals hij binnen in zichzelf verloren kan lopen.

De meest opvallende persoonlijkheid van de romantische schilderkunst is C. D. Friedrich, die de romantiek een zeer originele vorm gaf. Zijn schilderkunst wordt gekenmerkt door het grootste spektakel van de natuur en van bepaalde lichteffecten (dageraad, schemering, mist, enz.). Het is ook de uitdrukking van de intense gevoelens van een mediterend zoeken naar innerlijke verdieping. Dit is een van de meeste bekende citaten van Friedrich: "De schilder moet niet alleen schilderen wat hij voor zich ziet, maar ook wat hij in zichzelf waarneemt. Als hij daar niets vindt, moet hij stoppen met schilderen wat hij voor zich ziet."

8 Voidhanger (twin channel)/ all tomorrows graves

2006, Vanhaerents Art Collection (Brussel)

Deze ruimte bestaat uit een gebroken scène en een verbrande houten structuur. Dit doet denken aan structuren voor optredens maar ook aan die van de minimalistische kunstenaar Sol Lewitt. Er werd een replica van een microfoon in zout/hars in het midden van de ruimte opgehangen en we vinden zout onder wat op een galg lijkt. Op de achtergrond vinden we schaduwen van bomen die hun bladeren verloren hebben, gemaakt van grijze plakband. Ze geven de installatie een tragisch en romantisch karakter. Voidhanger kan vertaald worden als Hanger in de leegte.

I, Voidhanger is ook de titel van een nummer van de band Darkthrone (2001). De soundtrack werd gecomponeerd door Ted Skjellum (of Nocturno Culto), een van de twee leden van deze Noorse black metal band, die actief is sinds 1986.

Beeldvorming rond emotioneel lijden, de dood, zelfmoord, ruïnes, heidense of antichristelijke riten en een droomachtig universum na de dood wordt vaak gebruikt in de esthetische vormgeving van de subgenres van metal. Voor Banks Violette gaat het om een nieuwe interpretatie van de thema's die populair waren bij de Duitse romantici, zoals het woud en kale bomen (met Caspar Friedrich en Goethe als toonaangevende figuren in de schilderkunst en de literatuur).

De titel van deze tentoonstelling, *The Bees Made Honey in The Lion's Skull*, is ontleend aan de titel van een album en nummer van de band Earth dat in 2009 uitkwam. Het is een directe verwijzing naar een passage in het Oude Testament : "Samson ging even van de weg af om naar de dode leeuw te kijken. (...) In het kadaver van de leeuw vond hij een zwerm bijen en ook honing. Hij zei dus tegen ze : Uit de eter kwam iets wat voedt, wat uit de sterke kwam was zoet." (Boek Rechters, hoofdstuk 14, fragment van vers 8 en 14).

In het uitgestrekte universum van de metal bands kan Earth beschreven worden als een sombere countryband, erg instrument-taal, die erin geslaagd was om de roman *Blood Meridian* van Cormac McCarthy naar de steer van de groep te vertalen. Het boek is een apocalyptische western die de moordpartijen die uitgevoerd werden door een horde huurlieden en scalpjagers in de nasleep van de Mexicaans-Amerikaanse Oorlog (1846-1848) verhaalt.

BV

2024

Earth is heel erg belangrijk voor me. We delen een aantal verwijzingen, die dus ook in mijn werk terug te vinden zijn, hetzij via de muziek, hetzij via referenties aan een bepaalde soort Amerikaanse geschiedenis (paranoïde, Apalachiaans, gewelddadig enzo-voort). De titel is zelf een verwijzing naar een vers uit de Bijbel, maar gaat specifiekker nog over een verwijzing in de roman 'Blood Meridian' van Cormac McCarthy. De roman gaat zelf over een bepaald type Amerikaanse horror (het Wilde Westen, bloed, nihilisme), wat zin heeft voor mijn werk, denk ik.

Het oudste werk dat in deze tentoonstelling aanwezig is, werd in 2005 gemaakt. 2005 is ook het jaar van de eerste solotoonstelling van de kunstenaar buiten de Verenigde Staten, in België in de galerie rodolphe janssen in Brussel.

2023 is het jaar waarin de kunstenaar een serie van 14 werken maakte voor het modehuis Celine, op verzoek van de artistieke directeur Hedi Slimane. De tentoonstelling bevat twee van deze nieuwe lichtsculpturen.

Naast een vijftiental installaties/grote beeldhouwwerken presenteert deze eerste grote retrospectieve van het werk van Banks Violette in een museum in Europa ook een tuintigtal grafische-ingen op papier die hij tussen 2002 en 2023 maakte.

the bees made honey
in the lion's skull

2005-2023

Banks Violette

BV
2009 *Toen ik een tiener was en opgroeide in de 'middle of nowhere,' waren er twee opties: ofwel was je een passieve ontvanger van cultuur en zette je gewoon je radio aan en aanvaardde je alles wat er te beluisteren viel, ofwel probeerde je actief om je omgeving te veranderen. Punk rock was een uitstekende manier om dat te doen.*

Hij verlaat Ithaca en vestigt zich als tatoeëerder in Hawaï. Vervolgens verhuist hij naar New York om er kunst te studeren aan de New York School of Visual Arts (1998) en vervolgens aan Columbia University (2000). Hij begint zijn werk al snel tentoon te stellen dankzij sponsering van de kunstenaar Steven Parrino. Na een razendsnelle opmars in het New Yorkse artistieke milieu en een periode van intense artistieke productie keert Banks Violette in 2014 terug naar Ithaca om een einde te maken aan de opeenvolgende cycli van heroïneverslaving en ontwenning. Hij verdwijnt van de hedendaagse kunstscene tot 2017.

Banks Violette bracht drie weken in Charleroi door om te werken aan de montage van de tentoonstelling met het team van het BPS22. Nu is hij terug voor zijn eerste grote retrospectieve.

Banks Violette werd in 1973 geboren in Ithaca, in het noorden van de staat New York. Zijn naam zou Frans-Canadees van oorsprong zijn. Zijn voornaam verwijst naar een eilandengroep die de grens vormt tussen North Carolina en de Atlantische Oceaan, de Outer Banks.